دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان

بررسی ویژگی های اپیدمیولوژیک سالمندان بستری شده با شکستگی ستون فقرات بیمارستان موسوی زنجان(۱۴۰۲-۱۴۰۰)

نام دانشجو : رویا خدائی

رشته : پزشکی

دانشگاه علوم‌پزشکی زنجان

مقدمه

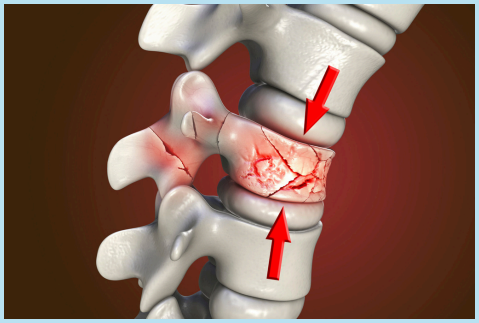
سالمندان از آسیب‌پذیرترین اقشار جامعه محسوب می‌شوند و بیش از سایر گروه‌های سنی در معرض آسیب‌ها و صدمات جسمانی قرار دارند. حفظ و ارتقای سلامت این گروه سنی، از مهم‌ترین مسئولیت‌های نظام سلامت و کادر درمانی به شمار می‌رود.

شکستگی ستون فقرات در سالمندان یکی از مشکلات مهم سلامت محسوب می شود؛ که می تواند منجر به ناتوانی، بستری طولانی مدت و افزایش مرگ و میر شود. بررسی ویژگی های اپیدمیولوژیک این بیماران می تواند در پیشگیری و بهبود مدیریت درمانی موثر باشد.

هدف پژوهش

هدف از این مطالعه بررسی ریسک فاکتور ها و ویژگی های اپیدمیولوژیک در سالمندان بستری شده با تشخیص شکستگی ستون فقرات در بیمارستان موسوی زنجان طی سال های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲ بود.

روش مطالعه

این مطالعه به‌صورت مقطعی و با بررسی پرونده پزشکی ۲۶۱ بیمار سالمند بستری‌شده با تشخیص شکستگی ستون فقرات انجام شد.

در این پژوهش، اطلاعات زیر از پرونده بیماران استخراج و مورد بررسی قرار گرفت:

- مشخصات دموگرافیک بیماران
- مکانیسم بروز آسیب
- محل درگیری مهره‌ها
- شکستگی‌های همراه
- وجود آسیب نخاعی
- پیامدهای بالینی بیماران

یافته های پژوهش

یافته های مطالعه نشان دادکه ۵۲/۹درصد از بیماران را مردان و ۴۷/۱ درصد را زنان تشکیل می دادند.

میانگین سنی بیماران ۷۰/۴ سال بود.

پرفشاری خون شایع ترین بیماری همراه و پس از آن دیابت ملیتوس و بیماری ایسکمیک قلبی، هر دو با فراوانی قابل توجهی مشاهده شدند.

شایع ترین علت بروز شکستگی ستون فقرات در سالمندان سقوط(۵۸/۶٪) بود؛ و بیشترین موارد شکستگی در ناحیه اتصال توراکولومبار(۵۶/۲٪) مشاهده شد.

آسیب نخاعی در ۷/۳ درصد از بیماران دیده شد.در میان آسیب های همراه نیز،شکستگی لگن(۲۵/۹٪) و شکستگی دنده(۲۴/۷٪) بیش از سایر موارد گزارش شدند.

نتایج نشان داد بیمارانی که دچار آسیب های همراه،آسیب نخاعی یا شکستگی چند مهره ای بودند،مدت زمان بیشتری در بیمارستان بستری شدند.

نتیجه گیری

سالمندانی که دچار شکستگی در ستون فقرات می شوند، به ویژه مردان و افرادی که بیش از یک مهره آن‌ها آسیب دیده است، بیشتر در معرض خطر آسیب نخاعی و بستری طولانی‌مدت و مرگ و میر می باشند.

با توجه به یافته‌های این مطالعه، پیشگیری از سقوط سالمندان و شناسایی به‌موقع افراد پرخطر، نه تنها می‌تواند احتمال آسیب و بستری طولانی را کاهش دهد، بلکه راهنمای برنامه‌ریزی‌های بهداشتی و درمانی مؤثر برای بهبود کیفیت زندگی این بیماران خواهد بود.

